

19. nedjelja kroz godinu C

Vjera je već neko imanje onoga čemu se nadamo, uvjerenost u zbiljnosti kojih ne vidimo. (Heb 11,1)

Prvo čitanje

Mudrost 18,6-9

Noć ona bijaše unaprijed najavljena ocima našim da bi jasno znali kakvim su prisegama povjerovali i da budu dobre volje. Tako je tvoj narod očekivao spas pravednikâ i propast neprijateljâ. Jer čime si kaznio naše protivnike, time si proslavio nas pozvavši nas k sebi. Tada su pobožna djeca pravednika žrtve tajno prinijela i složno postavila zakon božanstven da sveti tvoji jednako snose i dobra i pogibelji. I tada su zapjevali svete pjesme otaca.

Drugo čitanje

Hebrejima 11,1-2.8-12

Braćo i sestre! Vjera je već neko imanje onoga čemu se nadamo, uvjerenost u zbiljnosti kojih ne vidimo. Zbog nje stari primiše svjedočanstvo. Vjerom pozvan, Abraham posluša i zaputi se u kraj koji je imao primiti u baštinu, zaputi se ne znajući kamo ide. Vjerom se kao pridošlica naseli u obećanoj zemlji kao u tuđini, prebivajući pod šatorima s Izakom i Jakovom, subaštinicima istog obećanja, jer iščekivaše onaj utemeljeni Grad kojemu je graditelj i tvorac Bog. Vjerom i Sara unatoč svojoj dobi zadobi moć da začne jer vjernim smatraše Onoga koji joj dade obećanje. Zato od jednoga, i to obamrla, nastala mnoštvo poput zvijezda na nebu i pijeska nebrojena na obali morskoj.

Evandjelje

Luka 12,35-40

U ono vrijeme: Reče Isus svojim učenicima: "Neka vam bokovi budu opasani i svjetiljke upaljene a vi slični ljudima što čekaju gospodara kad se vraća sa svadbe da mu odmah otvore čim stigne i pokuca. Blago onim slugama koje gospodar, kada dođe, nađe budne! Zaista, kažem vam, pripasat će se, posaditi ih za stol pa će

pristupiti i posluživati ih. Pa dođe li o drugoj ili o trećoj straži i nađe ih tako, blago njima!

A ovo znajte: kad bi domaćin znao u koji čas kradljivac dolazi, ne bi dao prokopati kuće. I vi budite pripravnici jer u čas kad i ne mislite Sin Čovječji dolazi."

Za razmišljanje

Upravo ovih tjedan su mnogi od nas kao turisti na putu s autom. Povećanjem broja vozila uvijek jasnije osjećamo: tko želi doći do cilja treba budnost i spremnost na reakciju, jer inače dovodi u opasnost sebe i druge. Budnost je riječ koju susrećemo i u današnjim tekstovima Svetoga pisma. I usporedba s autom nije neprimjerena kako se na prvi pogled čini: ako naša vjera nije budna i spremna na reakcije, ona iz očiju gubi svoj cilj i riskira da se izgubi u besmislu i praznini. Svako od tri biblijskih čitanja pojašnjava nam drugi vid budnosti.

- Onaj tko je budan živi dalje od trenutka. Tekst iz Knjige mudrosti pojašnjava nam tu izreku. Budnost poznaje daljnji horizont očekivanja i računa s nevjerojatnostima, neobičnostima i iznenađenjima s Božje strane. Sjećanje na Božju povijest s Izraelom daje židovskoj manjini hrabrost. Božjaje vjernost utemeljena u njegovom obećanju na početku (prilikom izlaska iz Egipta) te ga njegov narod smije držati za riječ i na tom povjerenju graditi svoj odnos prema njemu. On može izdržati teške životne situacije, bdjeti, čak i u patnji biti otvoren za Božje znakove, jer zna da Bog svoja obećanja ne gazi i da je vjeran svom narodu kojega je izabrao.*
- Tko bdije uvijek je spreman za pokret! Ta osnovna nota budnosti jasno se vidi na primjeru Abrahama. Kad se čuje Božji poziv onda nas budnost po toj spremnosti za pokret – pa i kad je riskantno – uvodi u nove životne prostore. Na Abrahamovom životnom putu se vidi da vjera znači biti na putu obećanja. To obećanje mora mora proći kroz odlučujuće kušnje u kojima čovjek Boga hvata za riječi i dopušta da Bog njega drži za riječ. Abraham mora ostaviti svoju životnu sigurnost i poći u njemu nepoznatu zemlju. On mora imati povjerenja u Božju životvornu snagu i njegovo obećanje potomstva. Mora imati u njega povjerenja i za najtežih, ljudski gledano gotovo besmislenim izazovima, kad mora žrtvovati svoga vlastitioga sina. Uvijek se radi o budućnosti koja se može riskirati samo sa sigurnošću da Bog sâm izlazi u susret čovjeku – upravno u bezizlaznim situacijama, kad se više ništa ne da proračunati, kad se čini da je sve već propalo. To je vjera: "Jamstvo za ono čemu se nadamo, dokaz za one stvarnosti kojih ne vidimo." (Heb 11,1)*
- Budnost razvija osjetljivost za Boga, za ljude, za ponašanje u određenim životnim situacijama. Za sve vjernike su potrebni osnovni stavovi kao odvajanje od materijalnog bogatstva, očekivanje ponovnog dolaska Gospodina i vjernost u ophođenju s od Boga povjerenim dobrima i ljudima. Ti temeljni stavovi nisu neki apstraktni principi, nego postaju životni u ophođenju s konkretnim ljudima i u konkretnim situacijama. Kako se ponašamo prema Bogu i prema ljudima? Da li ih fiksiramo na određenu ulogu? Puštamo li da Isus vrijedi samo u nekim dijelovima našega života? Današnje Evanđelje jasno nam pokazuje da nepažljivost i nedovoljna osjetljivost imaju negativne posljedice, kako za naš odnos prema svijetu, tako i za odnos prema Bogu. Budnost pak i otvorenost za Boga i ljude stvara trajno i neuništivo zajedništvo. Očekivanje Gospodina postaje konkretnim samo u ljubeznom ophođenju sa svim stvorenjima.*

19. nedjelja kroz godinu C

Vjera je već neko imanje onoga čemu se nadamo, uvjerenost u zbiljnosti kojih ne vidimo. (Heb 11,1)

Prvo čitanje

Mudrost 18,6-9

Noć ona bijaše unaprijed najavljena ocima našim da bi jasno znali kakvim su prisegama povjerovali i da budu dobre volje. Tako je tvoj narod očekivao spas pravednikâ i propast neprijateljâ. Jer čime si kaznio naše protivnike, time si proslavio nas pozvavši nas k sebi. Tada su pobožna djeca pravednika žrtve tajno prinijela i složno postavila zakon božanstven da sveti tvoji jednako snose i dobra i pogibelji. I tada su zapjevali svete pjesme otaca.

Drugo čitanje

Hebrejima 11,1-2.8-19

Braćo i sestre! Vjera je već neko imanje onoga čemu se nadamo, uvjerenost u zbiljnosti kojih ne vidimo. Zbog nje stari primiše svjedočanstvo. Vjerom pozvan, Abraham posluša i zaputi se u kraj koji je imao primiti u baštinu, zaputi se ne znajući kamo ide. Vjerom se kao pridošlica naseli u obećanoj zemlji kao u tuđini, prebivajući pod šatorima s Izakom i Jakovom, subaštinicima istog obećanja, jer iščekivaše onaj utemeljeni Grad kojemu je graditelj i tvorac Bog. Vjerom i Sara unatoč svojoj dobi zadobi moć da začne jer vjernim smatraše Onoga koji joj dade obećanje. Zato od jednoga, i to obamrla, nastala mnoštvo poput zvijezda na nebu i pijeska nebrojena na obali morskoj. U vjeri svi su oni umrli a da nisu zadobili obećanjâ, već su ih samo izdaleka vidjeli i pozdravili priznavši da su stranci i pridošlice na zemlji. Doista, koji tako govore, jasno očituju da domovinu traže. Dakako, da su mislili na onu iz koje su izišli, imali bi još prilike vratiti se u nju. Ali sada oni čeznu za boljom, to jest nebeskom. Stoga se Bog ne stidi zvati se Bogom njihovim: ta pripravio im je Grad. Vjerom Abraham, kušan, prikaza Izaka. Jedinca prikazivaše on koji je primio obećanje, kome bi rečeno: Po Izaku će ti se nazivati potomstvo! – uvjeren da Bog može i od mrtvih uskrisiti. Zato ga u predsluci i ponovno zadobi.

Evandjelje

Luka 12,32-48

U ono vrijeme: Reče Isus svojim učenicima: "Ne boj se, stado malo: svidjelo se Ocu vašemu dati vam Kraljevstvo. Prodajte što god imate i dajte za milostinju! Načinite sebi kese koje ne stare, blago nepropadljivo na nebesima, kamo se kradljivac ne približava i gdje moljac ne rastače. Doista, gdje vam je blago, ondje će vam i srce biti. Neka vam bokovi budu opasani i svjetiljke upaljene a vi slični ljudima što čekaju gospodara kad se vraća sa svadbe da mu odmah otvore čim stigne i pokuca. Blago onim slugama koje gospodar, kada dođe, nađe budne! Zaista, kažem vam, pripasat će se, posaditi ih za stol pa će pristupiti i posluživati ih. Pa dođe li o drugoj ili o trećoj straži i nađe ih tako, blago njima!

A ovo znajte: kad bi domaćin znao u koji čas kradljivac dolazi, ne bi dao prokopati kuće. I vi budite pripravniji jer u čas kad i ne mislite Sin Čovječji dolazi."

Nato će Petar: "Gospodine, govoriš li tu prisposobu samo za nas ili i za sve?" Reče Gospodin: "Tko li je onaj vjerni i razumni upravitelj što će ga gospodar postaviti nad svojom poslugom da im u pravo vrijeme daje obrok? Blago onome sluzi kojega gospodar kada dođe, nađe da tako radi. Uistinu, kažem vam, postaviti će ga nad svim imanjem svojim.

No rekne li taj sluga u srcu: 'Okasnit će Gospodar moj' pa stane tući sluge i sluškinje, jesti, piti i opijati se, doći će gospodar toga sluge u dan u koji mu se ne nada i u čas u koji i ne sluti; rasjeći će ga i dodijeliti mu udes među nevjernicima.

I onaj sluga što je znao volju gospodara svoga, a nije bio spreman ili nije učinio po volji njegovoj, dobit će mnogo udaraca. A onaj koji nije znao, ali je učinio što zaslužuje udarce, dobit će malo udaraca.

Kome je god mnogo dano, od njega će se mnogo iskati. Kome je mnogo povjereno, više će se od njega iskati."

Za razmišljanje

Upravo ovih tjedan su mnogi od nas kao turisti na putu s autom. Povećanjem broja vozila uvijek jasnije osjećamo: tko želi doći do cilja treba budnost i spremnost na reakciju, jer inače dovodi u opasnost sebe i druge. Budnost je riječ koju susrećemo i u današnjim tekstovima Svetoga pisma. I usporedba s autom nije neprimjerena kako se na prvi pogled čini: ako naša vjera nije budna i spremna na reakcije, ona iz očiju gubi svoj cilj i riskira da se izgubi u besmislu i praznini. Svako od tri biblijskih čitanja pojašnjava nam drugi vid budnosti.

- Onaj tko je budan živi dalje od trenutka. Tekst iz Knjige mudrosti pojašnjava nam tu izreku. Budnost poznaje daljnji horizont očekivanja i računa s nevjerojatnostima, neobičnostima i iznenađenjima s Božje strane. Sjećanje na Božju povijest s Izraelom daje židovskoj manjini hrabrost. Božjaje vjernost utemeljena u njegovom obećanju na početku (prilikom izlaska iz Egipta) te ga njegov narod smije držati za riječ i na tom povjerenju graditi svoj odnos prema njemu. On može izdržati teške životne situacije, bdjeti, čak i u patnji biti otvoren za Božje znakove, jer zna da Bog svoja obećanja ne gazi i da je vjeran svom narodu kojega je izabrao.*
- Tko bdije uvijek je spreman za pokret! Ta osnovna nota budnosti jasno se vidi na primjeru Abrahama. Kad se čuje Božji poziv onda nas budnost po toj spremnosti za pokret – pa i kad je riskantno – uvodi u nove životne prostore. Na Abrahamovom životnom putu se vidi da vjera znači biti na putu obećanja. To obećanje mora mora proći kroz odlučujuće kušnje u kojima čovjek Boga hvata za riječi i dopušta da Bog njega drži za riječ. Abraham mora ostaviti svoju životnu sigurnost i poći u njemu nepoznatu zemlju. On mora imati povjerenja u Božju životvornu snagu i njegovo obećanje potomstva. Mora imati u njega povjerenja i za najtežih, ljudski gledano gotovo besmislenim izazovima, kad mora žrtvovati svoga vlastitioga sina. Uvijek se radi o budućnosti koja se može riskirati samo sa sigurnošću da Bog sâm izlazi u susret čovjeku – upravno u bezizlaznim situacijama, kad se više ništa ne da proračunati, kad se čini da je sve već propalo. To je vjera: "Jamstvo za ono čemu se nadamo, dokaz za one stvarnosti kojih ne vidimo." (Heb 11,1)*
- Budnost razvija osjetljivost za Boga, za ljude, za ponašanje u određenim životnim situacijama. Za sve vjernike su potrebni osnovni stavovi kao odvajanje od materijalnog bogatstva, očekivanje ponovnog dolaska Gospodina i vjernost u ophođenju s od Boga povjerenim dobrima i ljudima. Ti temeljni stavovi nisu neki apstraktni principi, nego postaju životni u ophođenju s konkretnim ljudima i u konkretnim situacijama. Kako se ponašamo prema Bogu i prema ljudima? Da li ih fiksiramo na određenu ulogu? Puštamo li da Isus vrijedi samo u nekim dijelovima našega života? Današnje Evanđelje jasno nam pokazuje da nepažljivost i nedovoljna osjetljivost imaju negativne posljedice, kako za naš odnos prema svijetu, tako i za odnos prema Bogu. Budnost pak i otvorenost za Boga i ljude stvara trajno i neuništivo zajedništvo. Očekivanje Gospodina postaje konkretnim samo u ljubeznom ophođenju sa svim stvorenjima.*